

TÉMA IN

in.ihned.cz/tema

už v roce 1851 a je důkazem toho, že pěší turistika má v této oblasti velmi dlouhou tradici. Kousek odtud lze po zaplacení malého vstupného navštívit skalní hrad Neurathen (čekají vás kovové schody, žebříky a můstky) a poté sejít dolů k Labi do malebného letoviska Niederrathen. Vrátit se můžete cestou kolem jezírka Amelsee a poté se dostanete výstupem skalními labyrinty zpět k parkovišti.

Jen když netrpíte závratí

Zubatý pískovcový hřeben Schrammsteine odděluje zakleslá údolí Labe a říčky Kirmnitzsch (Křinice) a najdete ho bezprostředně za českou hranicí. Jde o velmi exponovaný skalní terén, který byl původně využíván hlavně horolezci, ale umělé pomůcky (žebříky, stupy, zábradlí apod.) umožňují výstup na Schrammsteine i pěším turistům, aniž by potřebovali speciální výbavu. Nutností je ale dobrá obuv, jistá noha, a pokud trpíte závratí, raději byste měli zvolit jiný výlet.

Možným východištěm na Schrammsteine je parkoviště při silnici nad osadou Postelwitz, asi čtyři kilometry od města Bad Schandau. Území je protkáno hustou sítí značených cest, z nichž ale některé jsou koncipovány jako jednosměrné (tj. pouze pro výstup či sestup), aby si turisté nepřekáželi – vybavte se proto podrobnou mapou. Výstup na nejvyšší skalní vyhlídku Hoher Torstein trvá něco přes hodinu. Výhledy do dálky jsou v něčem podobné jako na Bastei, ale blízké okolí s desítkami kolmých skalních věží a zdánlivě bezednými roklemi je o poznání

dramatičtější. Na okolních skalách určitě spatříte horolezce zavěšené na lanech.

Lodičkou po hranici

Jinou perspektivu skalního světa Saského Švýcarska nabízí údolí říčky Kirmnitzsch (Křinice) v úseku, kde tato tvoří česko-německou státní hranici. Jde o nejdlehlší část celého území, kam se z Německa i z Čech dostanete pouze několikakilometrovým pochodem po lesních cestách.

Přirozené bohatství zdejších rozlehlých lesů lákalo už od středověku, ale dlouho nebylo jak dřevo z obtížně přístupné oblasti dopravit. Kolem roku 1580 byla na říčce vybudována dřevěná hráz, která umožňovala plavbu poražených kmenů. V roce 1817 byla Křinice v hraničním úseku přehrazena fortelnější kamennou zdí a asi o padesát let později se na takto vzniklé přehradě, zvané Obere Schleuse, začalo s turistickými vyjíždkami, které se provozují dodnes. Plavby po Křinici představují konkurenci Tiché a Divočké soutěsce na Kamenici u Hřenska.

K výchozímu bodu plavby se nejsnadněji dostanete z obce Hinterhermsdorf, pochod trvá asi hodinu. Alternativou je přibližně 8 kilometrů dlouhý přístup z české vesnice Brtníky. Vlastní plavba probíhá v délce 700 metrů stinným, zalesněným a vlhkým údolím stísněným mezi skalami a svězt se tu můžete do konce října. Po ukončení plavby lze dále pokračovat zase pěšky podél říčky po tzv. voarašské stezce (Flössersteig) směrem do Bad Schandau a po několika kilometrech odbočit vpravo zpět do Hinterhermsdorfu.

FOTO: LAZNĚ PĚŠTANY

SLOVENSKO

Víkend v lázních

Podzim a zima bývají náročnými obdobími pro lidskou fyziku i psychiku. Koupele, pitné kúry, masáže a zábaly... Dva tři dny strávené v lázních vám udělají dobře. Jako těm vojákům v roce 0, kteří u Váhu nabírali sílu...

Zázrak! Tak hovoří pověst o výsledku dvoudenního „čvachtání“ římských vojáků v piešťanských vodách. Bolest a únava a černé myšlenky byly pryč. Léčivé prameny vyvěrají v Piešťanech po dvou tisících letech dál. Na západě země v Trnavském kraji, na ostrově, který objímá řeka Váh, můžete sami vyzkoušet, zda jsou prastaré zápisy pravdivé.

Prameny se po roce 1720 dostaly do majetku rodu Erdödyů, který pozdější lázně vlastnil až do jejich znárodnění v roce 1940. První vanové a bazénové koupele vznikly roku 1821. Největší zásluhu na rozvoji lázeňství v Piešťanech však má rod Winterovců, který si v roce 1889 od Erdödyů lázně pronajal a desetiletí je spravoval.

Původní jádro Piešťanských lázní tvoří Napoleonské lázně, budované mezi lety 1822 až 1826. V prvních letech 20. století zde vyrostl hotel Royal (1906) a o šest let později krásný secesní hotel Thermia Palace s přílehlou budovou balneoterapie Irma. Následovaly další hotelové budovy, Thermia Palace je však pýchou celých lázní dodnes.

Pravé jádro lázní v současnosti tvoří sedm hotelů, čtyři budovy balneoterapie s minerálními a bahenními koupelemi, venkovní

FOTO: ŠTĚPÁN VÍTEK

Bizarní pískovcové věže, strmé rokly a parádní skalní vyhlídky – to je Saské Švýcarsko na hranicích s Českem.